

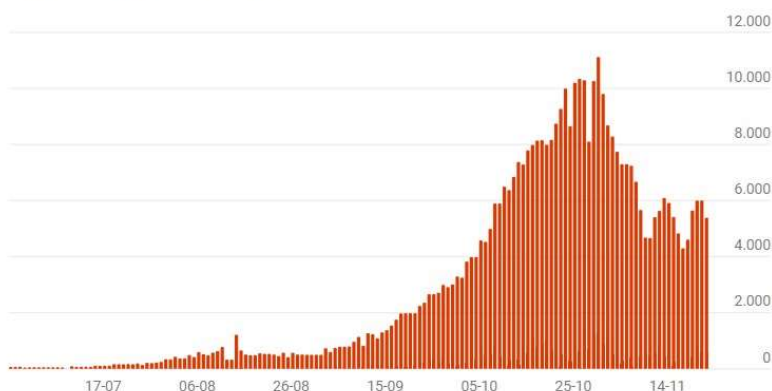
Nieuwsbrief KKM Lambertus

Uitgave november 2020

Wanneer kunnen we weer zingen?

Het is nu duidelijk dat we nog wel een jaar lang opgescheept zitten met het vervelende coronavirus, totdat het merendeel van de bevolking een vaccin heeft ontvangen. Op dit moment is het nog steeds niet toegestaan om onze zanghobby weer op te pakken, de regering wil het aantal contactmomenten nog steeds tot een minimum beperken. De piek

Dagelijkse nieuwe gevallen

van de 2^e golf ligt gelukkig inmiddels achter ons. Maar als je naar de grafiek kijkt van dagelijkse besmettingen in Nederland, dan jojoet deze wat op en neer tussen de 4.000 en 6.000 positief getesten. Inmiddels is onze veiligheidsregio Zuid-Limburg qua risiconiveau afgeschaald van 'zeer ernstig' naar categorie 3

'ernstig'. Zingen lijkt verantwoord als we weer zijn aanbeland in categorie 1 'waakzaam'. Het aantal dagelijkse besmettingen moet dan zijn gedaald tot onder de 1.200 per dag in Nederland. En dan zal de horeca ook weer haar deuren mogen openen. Eerst hoopte de regering dit niveau te bereiken rond half januari, maar met de op- en neergaande cijfers is dit nu niet meer goed te voorspellen. Rest ons om met zijn allen af te wachten hoe de cijfers zich verder ontwikkelen.

Geboren in een rijk of arm gezin?

Onderstaand artikel is een samenvatting van een publicatie in de Volkskrant van 6 november. Onze voorzitter Wim de Groot heeft zijn bijdrage hieraan kunnen leveren door zijn jarenlange ervaring, opgedaan op de scholen waar hij werkzaam was en nog steeds is.

Dat je je als Zuid-Limburgs kind ontworstelt aan het arme milieu waarin je geboren bent, is verre van vanzelfsprekend. Nergens in Nederland maakt het zoveel uit of je uit een rijk of arm gezin komt. Dat blijkt vooral in Landgraaf. 'De mijnwerkersmentaliteit is hier in de genen gaan zitten.'

Directeur van Basisschool Harlekijn Wim de Groot staat op historische grond. Tot een halve eeuw geleden brachten twee liften de mijnwerkers hier dagelijks tot een diepte van soms wel vierhonderd meter. Met de steenkolen die ze naar boven haalden, lieten zij de Nederlandse economie draaien. Veel is er niet over van Oranje-Nassau II. De meeste fabrieksgebouwen, de spoorlijnen en de schachten zijn verdwenen. Ja, de woningen van de hoofdopzichters en de ingenieur staan er nog, zegt de Groot tijdens een wandeling in de buurt. Die kapitale bakstenen villa daar, direct naast zijn school. Staat te koop voor ruim een miljoen.

Maar verder? Verder leeft het mijnverleden vooral in verhalen en in de mentaliteit. Want die lijkt nog altijd van invloed op de manier waarop mensen hier leven, zegt Wim. En niet persé in positieve zin. Dat beeld is op zichzelf niet verrassend. Overal in Nederland geldt dat je - kort door de bocht - beter het kind van een advocaat kunt zijn dan van een stratenmaker. Alleen zijn de verschillen tussen de kinderen van arm en rijk in Landgraaf opvallend groot, zo blijkt uit onderzoek van de Erasmus School of Economics.

Limburg blijkt een geval apart. Van alle provincies maakt het daar het meest uit of je in een rijk of een arm gezin wordt geboren. Die eerste groep verdient als dertiger gemiddeld 7.700 euro per jaar meer dan de tweede. In Flevoland, de provincie met de kleinste verschillen, scheelt dat 5.600 euro. In Limburg vallen gemeenten als Heerlen, Kerkrade, Vaals en Landgraaf op. Daar is de kloof tussen de salarissen van dertigers, die arm of rijk opgroeiden, nog extremer dan elders. Neem in Landgraaf bijvoorbeeld de wijk Schaesberg, ook wel D'r Sjeet genoemd. Wie daar als rijkeluiskind opgroeide, verdient nu gemiddeld 9.000 euro meer dan de arme buurjongen van vroeger.

Het lijkt in Limburg dus moeilijker je uit de armoede te ontworstelen. Maar hoe komt dat? Voor de antwoorden rijden we met welzijnswerker Guus Kösters naar het karakteristieke buurtje Leenhof. De grond hier was een eeuw geleden eigendom van de Oranje-Nassau-mijnen. De directie besloot er charmante maar niet al te grote woningen voor de mijnbouwers op te laten zetten. 'Een blok bestaat uit vier huizen. De mijnwerkers woonden hier op fietsafstand van hun werk.' De huizen symboliseren de wijze waarop de mijnbouwbedrijven de werknemers in de watten legden. Wie bereid was in de mijnen te werken - zwaar en vies werk - hoefde zich geen zorgen te maken over huisvesting, zorgverzekering en pensioen.

'Dat had een positieve kant, maar het betekende ook dat er geen prikkel was om zelf initiatief te nemen. Als je wat anders wilde, dan was je een vreemde eend in de bijt. Dat werd gecorrigeerd.'

De sfeer was dat een gewone mijnwerker niet kon opklimmen tot opzichter. 'Kijk maar naar die huizen. Dat van de gewone mijnwerker past zes keer in de - directeurswoning. Zo werd dat beeld ook visueel versterkt.' Kösters wijst ook naar de kerk, die zich intensief bemoeide met het sociale en culturele leven van de Limburgers. 'Alles werd voor die mensen bepaald. Dat leidde tot berusting, gelatenheid en passiviteit. En die is doorgegeven aan volgende generaties.'

De sluiting van de mijnen was een keerpunt in de geschiedenis van de regio, die na de oorlog tot een van de rijkste van het land behoorde, een klap van jewelste, die nog decennia nadreunde. En de sporen ervan zijn nog zichtbaar in de verschillen van opgroeien tussen arm en rijk.

Passieve houding

Gevraagd naar een verklaring voor die verschillen wijst ook basisschooldirecteur Wim de Groot naar de passieve houding van veel Zuid-Limburgers. De Groot begon circa veertig jaar geleden als leerkracht in Landgraaf, werkte vervolgens op diverse scholen in de regio als adjunct-directeur en later als directeur. Namens de VVD zit hij sinds 2013 in de gemeenteraad van Kerkrade.

Hij kent de generatie dertigers die hier in de buurt opgroeiden goed. Er zitten veel kinderen en kleinkinderen van mijnwerkers tussen. 'Die mijnwerkers werden van wieg tot graf verzorgd', zegt hij. 'En daar gingen ze zich naar gedragen. Na de mijnsluiting kregen de mensen het gevoel dat de overheid zich over hen zou ontfermen. Dat hebben latere generaties ook.' Dat merkte hij ook wel aan de leerlingen hier, zegt hij. 'De echte drive om te studeren ontbrak bij veel kinderen, evenals een toekomstvisie. Ze gingen vaak nog wel naar het mbo, maar vooral om daarna snel aan het werk te gaan.'

Toen de mijnen sloten, trokken hoger opgeleiden weg - bijvoorbeeld naar Eindhoven - en bleven de laagopgeleiden achter. Waardoor elke volgende generatie een groter aandeel kansarmen telde. De regio kwam terecht in een problematische spiraal. Lage opleidingen leiden tot lage inkomens en die lage inkomens verhogen de kans op ongezonde voeding, ziekte, psychische problemen en criminaliteit. Zuid-Limburg kwam bovenaan de verkeerde lijstjes te staan. Het tij keren bleek lastig, hoezeer de regio zich ook inspande en nog altijd inspant. In een kansarme omgeving worden kinderen weinig gestimuleerd om hun best te doen. Als een kind moeite heeft mee te komen op school, zeggen ouders eerder 'Trek het je niet aan, zo was ik ook'.

Saamhorigheid

Wat bij dit alles niet geholpen heeft, is dat Limburgers behoorlijk honkvast zijn. Mijnwerkers konden na het sluiten van de mijnen elders in Nederland aan het werk, maar veel van hen vertikten het om Zuid-Limburg te verlaten. Hier was het veilig, de familie zat in de buurt, er was saamhorigheid.' De Groot: 'Limburg werd lang als een apart deel van Nederland gezien, een enclave, een wormvormig aanhangsel. En misschien nog wel een beetje. Er heerst hier een gevoel dat Den Haag ons in de steek laat, dat het zuiden vergeten wordt.' De Holländer, dat waren de brutalen, die kwamen voor zichzelf op.

Wij waren de ja-knikkers. Dat hebben de Limburgers nu wel overwonnen, geloof ik. In het onderwijs zie je in ieder geval veel aandacht voor persoonlijke ontwikkeling. We investeren in het individu, dat zelf moet bepalen wat hij wil in zijn leven.'

De rijke kinderen

Blijft de vraag waarom de dertigers die in rijke Landgraafse gezinnen geboren werden het wel relatief goed doen? Zij verdienen gemiddeld zelfs meer dan kinderen uit even rijke gezinnen elders in het land. Daarbij speelt vermoedelijk mee dat die mijnwerkersmentaliteit in deze gezinnen minder voorkomt, simpelweg omdat veel van hun

voorouders niet in de mijnen werkten. Maar socioloog Paul Jungbluth zoekt de verklaring ook op scholen. Hij stelt dat kansarmen en kansrijken ander onderwijs kregen, zelfs als de kinderen in dezelfde klas zaten. 'De verwachtingen op school liepen parallel aan de verwachtingen thuis', zegt hij. Dat vertaalde zich in 'rijker onderwijs' voor de kansrijke kinderen.

Wim de Groot herinnert zich dat hij als jonge leraar schooladviezen moest uitdelen aan kinderen van ouders met lage verwachtingen. 'Die dachten: studeren is voor ons niet weggelegd.' En ja, dan gaf hij soms misschien een lager advies dan bij een kind paste. 'Niet bewust hoor, onbewust. We hadden toen ook nog niet zoveel toetsen om uit te putten. Zo erg als in de jaren zestig was het toen overigens allang niet meer. Toen ging een kind uit een arbeidersgezin automatisch naar de lts of de huishoudschool.'

Gezellig dubbeltje

In de directiekamer van basisschool Harlekijn doet Wim de Groot nog een paar uitspraken die tot nadenken stemmen. Ja, zegt hij, de carrièreperspectieven zijn hier misschien minder gunstig. En in de Randstad kun je mogelijk het dubbele gaan verdienen. Maar hoe erg is dat?

'Het leven is hier ook goedkoper', zegt De Groot. 'Als ik directeur op een school in Amsterdam was, had ik hetzelfde salaris, maar ik zou daar nooit zo kunnen wonen als ik hier woon. Uiteindelijk gaat het er niet om hoeveel je verdient, maar hoeveel je overhoudt.'

En dan oppert hij ook nog het volgende. Want is het niet een heel Randstedelijke benadering om zo op het inkomen te focussen, en om er altijd maar naar te streven van een dubbeltje een kwartje te maken? Wat als mensen er hier kiezen voor een leven dat ze leuk vinden, een bourgondischer leven?

'Misschien', zegt hij, 'willen veel Limburgers gewoon liever een gezellig dubbeltje zijn.'

Jubileum Klankstadfederatie en WMC

Volgend jaar bestaat de Klankstadfederatie 100 jaar en het WMC 70 jaar. Beide organisaties willen daar zeker bij stilstaan, zij hebben de zondag 11 juli 2021 uitgekozen om dit uitgebreid te vieren. Alle aangesloten verenigingen van de Klankstadfederatie, waaronder KKM St. Lambertus, zijn gevraagd om mee te doen. Tussen 12.00 uur en 15.00 uur zal elke vereniging op verschillende en unieke locaties in en rondom het centrum een mini-concert geven (30-45 minuten). Daarna zal er op de Markt, tussen 15.00 uur en 16.00 uur een samenspel plaatsvinden. Na 16.00 uur zal de organisatie van BLOW het overnemen en zorgen voor de rest van de feestelijke activiteiten (en die zijn niet mis) zodat alle leden ook zelf kunnen genieten van deze feestelijke dag. De avond wordt afgesloten met de finale van het EK voetbal op de Markt. Ons bestuur heeft op dit verzoek 'ja' gezegd, mits dit natuurlijk is toegestaan met de dan geldende corona-richtlijnen.

Opbrengst Rabo ClubSupport

De stemperiode ligt al een tijdje achter ons en inmiddels zijn alle stemmen geteld. Op 27 november komt de Rabobank met de uitslag per vereniging.

Spannend!

Beide Rabobank organisaties in Zuid-Limburg (Oost en West) hebben samen 800.000 Euro aan 'maatschappelijk dividend'

beschikbaar gesteld aan de verenigingen in onze regio. De leden hebben kunnen stemmen op 1587 verenigingen en stichtingen, dit jaar waren er maar liefst 103.365 stemmen uitgebracht in Zuid-Limburg. De bank heeft nu alvast de opbrengst per gemeente gemeld. Wil je die van Kerkrade weten? Draai het volgende filmpje:

<https://youtu.be/pBrDKVhU4xE>

Jerusalema

De lockdownhit 'Jerusalema' van Master KG is inmiddels ruim 247 miljoen keer bekeken op YouTube. De clip, opgenomen in Zuid Afrika, leidde zelfs tot een dance challenge, waarbij mensen over de hele wereld danspasjes kopieerden op dit lied, dat eigenlijk al een jaar oud is. En zeg nou zelf, het werkt erg aanstekelijk, en geeft troost in deze sombere tijden. Probeer het zelf maar eens uit samen met deze dansgroep: [Dance Video Official© | JERUSALEMA | Master Kg feat Nomcebo - Baila con VITO e STEFANIA - YouTube](#)

Concertvideo KKM St. Lambertus

In juni 2014 gaf KKM St. Lambertus samen met het RMK Brunssum een midzomerconcert in de Pelgrimskerk in Treebeek. Uit dit concert heb ik gekozen voor het prachtige nummer Awake, dat eerst rustig begint en later op maximaal volume explodeert bij de oproep om wakker te worden. Het beeld is niet van topkwaliteit, en komt daarom beter tot zijn recht als je het klein afspeelt in plaats van 'full screen'. Maar het geluid is prima, en daar gaat het om. Probeer dit nummer nog eens mee te zingen in je eigen partij, de meeste zangers kennen de tekst nog wel van buiten. Link: https://kkmlambertus-my.sharepoint.com/:v:/g/personal/ger_huijten_kkmlambertus_onmicrosoft_com/Ee0nAIO5iJtGvkfoQPLPYdYBRSpIqkZGzzwzQXpRzaqpng?e=lak5pV

Nog één keer Trump

Op sociale media wordt je overstelpt met grappen over Donald Trump, vooral sinds het duidelijk is dat hij de verkiezingen niet zal winnen en zijn verlies maar niet kan accepteren. Voor deze nieuwsbrief is uit de vele filmpjes uiteraard een muzikale bijdrage geselecteerd. Knap in elkaar gezet! Herkent u de oorspronkelijke melodie? En de pianist die hem begeleidt?

Link:

<https://drive.google.com/file/d/1Irc9NbHkjgzYDgrkx18PUbvyBgCIOhbn/view?usp=sharing>

De herkomst

Graag houden wij u op de hoogte van onze projecten en activiteiten en ander koornieuws door middel van deze nieuwsbrief. Redactionele stukjes zijn o.a. geschreven door onze PR functionaris Ger Huijten e-mail pr@kkm-lambertus.nl Suggesties en opbouwende kritiek graag naar zijn e-mail adres. Opmerkingen over de site en de ontvangst hiervan naar w.vanderputten@home.nl Foto's en of andere gegevens zijn o.a. beschikbaar gesteld door de leden van KKM